

Élő Víz

2013. február 24.
Nagyböjt 2. vasárnapja

Maga mellé vette őket

Nagyböjt 2. vasárnapjának evangéliuma azzal kezdődik, hogy Jézus „kiválasztotta” három apostolat: Pétert, Jánost és Jakabot. Talán pontosabb és kifejezőbb számunkra az a fordítás, amely szerint „maga mellé vette őket”. Ez a szóhasználat ugyanis jobban kifejezi, hogy a cselekmények Jézushoz kapcsolódóan történnek és az apostolok is hozzá kötődnek.

Jézus áll tehát a színeváltozás jelentének középpontjában, aki maga mellé veszi három apostolat, felviszi őket a hegyre, és ott egy csodálatos élményben részesíti őket. Az apostolok oldaláról nézve azt látjuk, hogy életük, meghívásuk, missziós útra küldésük és vándorútjuk egyaránt Jézushoz kötődik és most értelemszerűen hozzá kötődik az is, hogy bepillantást nyerhetnek isteni fenségébe. Jézus szemszögéből nézve pedig megállapíthatjuk, hogy ő egy olyan tanító, aki nem egyedül járja végig a városokat és falvakat, hanem tanítványokat gyűjt maga köré. Most sem egyedül megy fel a hegyre, hanem a maga mellé vett személyekkel. Jézus, aki korábban sosem magányos hősként viszi végbe cselekedeteit, hanem a nagy nyilvánosság előtt, most sem rejtőzik el, hanem kinyilvánítja isteni dicsőségét, jöllehet nem minden tanítványának, hanem csak egyeseknek. Csak egy út volt, amelyen egyedül ment. Az egy másik hegyre, a Golgotára vitt fel, ahol egy pillanatra azt élte át, hogy még az Atya is elhagyta.

Miként egykor az apostolokat, úgy ma minket is kiválaszt, maga mellé vesz a mi Urunk, hogy vele járjunk, hallgassuk szavát, részesei legyünk csodáinak. Maga mellé vesz minket, hogy felemel-

jen, a magasba vigyen és távlatokat nyisson.

Ha vállaljuk a lelki hegymászást és Jézussal a magasba emelkedünk, igazi Isten-élményben részesülhetünk. Az apostolok azt tapasztalták, hogy amikor a felhő elszállt, a mennyei Atya szózata elhangzott és eltűntek a megjelent személyek, Jézus ott maradt köztük. Isten-élményeink elmúlnak ugyan, de Jézus mindig velünk marad. A felemelő valósi élmény és a rendkívüli találkozás Istennel változást hoz a szívünkbe és az életünkbe. Természetesen nem abban az irányba mozdulunk el, hogy ezentúl állandóan a „föld felett lebegjünk” vagy álmodozva egy mesevilágban éljünk, hanem visszatérünk a földre, lejövünk hegyről, de az élményt a lelkünkben hordozzuk.

Egyszer majd Jézus örökre maga mellé vesz minket. Dicsőségét, amelyet most csak rövid ideig láthatunk, egykor majd örökké szemlélhetjük. Hová jut életünk, ha útjaink nem felfelé vezetnek? A nagyböjti időben több hegyre is felmegyünk. Jézus kiválaszt és magával visz minket a hegyekre. Most lejövünk a színeváltozás hegyéről. De előttünk áll még az Olajfák-hegye és a Golgota.

Álomból ébredve

Érdemes odafigyelni az apostolok ébredésére.

Miután felébredtek, tudatosult bennük, hogy milyen rendkívüli eseménynek lehettek részesei, milyen nagy titokba – tudniillik Jézus istenségébe – nyerhettek bepillantást. És ez a csodálatos élmény megmarad szívükben. Most még csak időlegesen láthatják mesterük dicsőségét, mert a felhő felszáll, s le kell jönniük a hegyről. A három apostol később majd láthatja a feltámadt Jézus dicsőségét, s annak tanúi, hirdetői lesznek. A mai vasárnap üzenete így szól: földi életünk egyszer biztosan véget ér, s akkor, mintha álomból ébrednénk, feltámadásunk után megláthatjuk, s örökké szemlélhetjük a dicsőséges Istent.

Kereszted jele

Uram, Jézus Krisztus! Kereszted jele olykor árnyékként, máskor fényként vetül életemre. Néha értetlenül szemlélem szenvedésed, máskor kezdem megérteni, hogy megváltásomért haltál meg.

Néha oly megerőltető felvenni keresztet, indulni keresztutamon, máskor lelkesen követlek téged. Segíts megértenem keresztalárod és feltámadásod titkát! Taníts meg engem arra, hogy ne fordítsam el tekintetemet rólad akkor sem, amikor szenvedéstől gyötört arcodat mutatod nekem, s add, hogy meglássam dicsőségtől ragyogó arcodat!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Nagyböjt 2. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Nagyböjt 3. vasárnapja
Ter 15,5-12.17-18 Fil 3,17 - 4,1 Lk 9,28b-36	Dán 9,4b-10 Lk 6,36-38	Iz 1,10.16-20 Mt 23,1-12	Jer 18,18-20 Mt 20,17-28	Jer 17,5-10 Lk 16,19-31	Ter 37,3-4.12-13a 17b-28 Mt 21,33-43.45-46	Mik 7,14-15.18-20 Lk 15,1-3.11-32	Kiv 3,1-8a.13-15 1Kor 10,1-6.10-12 Lk 13,1-9